

Bestemmelser om Lukketid for Beværtninger og Gæstgiverier, angaaende hvilke Spørgsmaal Kommissionen har delt sig i et Flertal og forskellige Mindretal. Som det vil fremgaa af Betænkningen — og for nogle Spørgsmaals Vedkommende tillige af de til de enkelte Paragraffer gjorte Bemærkninger — er Lovudkastet ikke paa alle Punkter Udtryk for hvert enkelt Medlems Syn paa de foreliggende Problemer, men man har med de Forbehold, som følger af de fornævnte Bemærkninger, dog kunnet samle sig om dette.

Angaaende de mere specielle Udtalelser, som Lovudkastets Bestemmelser giver Kommissionen Anledning til at fremsætte, henviser man til de nævnte Bemærkninger til Udkastets enkelte Paragraffer, i hvilke Bemærkninger der ogsaa er foretaget en Sammenstilling af de foreslaaede Bestemmelser med de ifølge Beværterloven gældende.

I den af 2den Ædruelighedskommission i 1918 afgivne Betænkning fremhævedes det bl. a., at de fleste af de af den paagældende Kommission udarbejdede Forslag til Ændringer i den dagældende Beværterlov af 1912 maatte ses under det Synspunkt, at man særlig maatte lægge Vægt paa følgende Forhold: et betryggende Valg af den næringsdrivendes Person og fornødent Tilsyn med Beværterpersonalet, passende Antals- og Tidsbegrænsning med Hensyn til de af Loven omfattede Bevillinger, Indførelse af Adgang til Kommuneafstemning med Hensyn til visse Spørgsmaal samt Regulering af den Beværtningsfrihed, der falder ind under det saakaldte „sluttede Bord“, Marketenderivirksomhed m. v.

De samme Spørgsmaal har, som naturligt er, i væsentlig Grad beskæftiget nærværende Kommission. Der er dog Grund til at fremhæve en Række yderligere Spørgsmaal, der har været Genstand for Kommissionens særlige Opmærksomhed, saaledes navnlig Spørgsmaalet om Adskillelsen mellem Beværter- og Gæstgivernæring, Fastsættelsen af Grænsen mellem stærkt og svagt Øl, Overbevillingsnævnets Virksomhed, Beværtningers Lukketid, Udskænkning af stærke Drikke i Forsamlingshuse, Handelen med stærke Drikke og sidst, men ikke mindst, Lovens Overholdelse og Gennemførelse i Praksis.

I det følgende skal der fremsættes nogle Bemærkninger vedrørende de Hovedsynspunkter, der har været lagt til Grund ved Kommissionens Overvejelser og Drøftelser med Hensyn til en Del af de nævnte Spørgsmaal, idet Spørgsmaalene saavidt muligt behandles i den Rækkefølge, som det af Kommissionen udarbejdede Lovudkast gør naturlig.

Med Hensyn til *Spørgsmaalet om de personlige Betingelser for Erhvervelse af Beværter- og Gæstgiveradkomst* har der fra alle Sider inden for Kommissionen været Enighed om, at der maa lægges den største Vægt paa, at det paa bedst mulig Maade sikres, at uegnede Personer ikke sættes i Stand til at drive Beværter- og Gæstgivervirksomhed, men at paa den anden Side kun Forhold, der virkelig viser, at den paagældende er uegnet til at udøve dette Erhverv, bør udelukke Erhvervelse af de heromhandlede Adkomster. Ud fra det sidstnævnte Hensyn har man i nogen Grad ment at burde lempe den i den gældende Beværterlovs § 4, Nr. 4, indeholdte Bestemmelse om, at den, der inden for de sidste 5 Aar 3 Gange er dømt for Overtrædelse af Beværterlovgivningen, mister Adgangen til at erhverve Adkomst. 3 Domme for Overtrædelse af Beværterloven kan næppe siges altid at vise, at den paagældende skulde være uegnet til at drive Beværternæring, og man mener derfor, at den nævnte Bestemmelse bør indskrænkes til at angaa visse nærmere angivne Overtrædelser, se herved Udkastets § 2 smh. med § 35.

Ogsaa iøvrigt har det bl. a. med Henblik paa den nye Straffelov været fornødent at ændre de i den gældende Lov opstillede Betingelser i Henseende til Ustraffethed, ligesom man ved Udarbejdelsen af de personlige Betingelser for Erhvervelse af Beværter- og Gæstgiveradkomster har fundet det rimeligt at have de i Næringsloven af 28. April 1931 fastsatte Forskrifter for Øje.

Man har inden for Kommissionen drøftet, om det vilde være fornødent at opret-